

Fra dansk side er der i 1995 ydet et bidrag til den frivillige minerydningsfond på 5 mio. kr. Ud over dette bidrag har Danmark siden 1992 brugt omkring 15 mio. kr. til støtte for minerydningsprojekter i Afghanistan og Cambodja, hvortil kommer en bevilling på knap 1 mio. US-dollars til et minerydningsprojekt i det nordlige Irak via Den Danske Komité for Kurdernes Menneskerettigheder. Projektet gennemføres i samarbejde med Norsk Kolkehjælp. Herudover vil der blive ydet yderligere 5 mio. kr. til minerydning i Afghanistan i 1995.

Desuden har Danmark gennem EU dels bidraget til konkrete minerydningsindsatser, dels arbejdet for en styrkelse af den internationale indsats på området. Endelig er der ydet bistand til ofrene for landminer gennem såvel danske NGO'er som internationale nødhjælpsorganisationer i form af lægehjælp og genoptræning.

For at kunne spille en mere aktiv rolle på minerydningsområdet har Forsvarsministeriet givet tilsagn om i kortere perioder at kunne bistå FN med et antal instruktører, som lokalt vil kunne uddanne minerydningsmandskab. FN har i øvrigt etableret og finansierer flere omfattende minerydningsprogrammer i en række lande, som er alvorligt berørt af landminer. Vi er også positive over for at støtte udviklingen af nyt minesporingsmateriel.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, er der fra dansk side sat meget aktivt ind for at gøre noget ved problemet vedrørende personelminer. Jeg vil også gerne gøre et par bemærkninger om den sidste del af SF's forslag, nemlig de forsvarsmæssige aspekter af et eventuelt nationalt totalforbud imod personelminer.

Som jeg tidligere har nævnt, udgør de mange personelminer, der er udlagt og stadig udlægges i den tredje verden, primært en fare for civilbefolkningen. Vi har heldigvis ikke det problem i Danmark. Der er ikke udlagt personelminer i Danmark, og der vil ikke blive udlagt personelminer i fredstid, og skulle det en dag blive nødvendigt, vil minerne kun blive udlagt som led i forsvaret af Danmark eller i NATO-regi.

Alle eventuelle minefelter vil blive afmærket efter nøje fastsatte bestemmelser herom for at undgå, at civilbefolkningen, egne soldater eller for den sags skyld en fjendes soldater uforvarende skulle gå ind i et minefelt, og minerne vil kunne fjernes bagefter uden at udgøre en risiko for kommende generationer af danskere.

Rent teknisk udgør miner, herunder personelminer, et effektivt og relativt billigt element i forsvarrets samlede forsvarsevne. Et ensidigt dansk totalforbud mod anvendelse af personelminer vil således nedsætte vores forsvarsevne og øge personellets sårbarhed. Endvidere vil et ensidigt dansk totalforbud få indflydelse på hærens våbenmæssige sammensætning, idet der vurderes at blive behov for en kombination af flere enheder, nyanskaffelser og materiel og ammunition m.v. for bare delvis at kompensere for den nedsatte forsvarsevne og øgede sårbarhed.

Et ensidigt dansk totalforbud må også påregnes at få konsekvenser for samarbejdet i NATO. Det gælder både i relation til Den Danske Internationale Brigades samarbejde med første britiske division i rammen af NATO's reaktionskorps og i relation til Jyske Divisions samarbejde med tyske enheder i rammen af LANDJUT samt i relation til samarbejde i øvrigt med NATO-enheder, herunder eventuelle forstærkningsenheder til Danmark. Danske enheder vil således i givet fald ikke kunne deltage i lægning og kun vanskeligt i rydning af minefelter med personelminer. Sådanne opgaver vil derfor i fremtiden alene skulle løses af de allierede enheder. Overtagelse af opgaver enhederne imellem vil vanskeliggøres, når danske enheder ikke længere vil have de uddannelsesmæssige og materielmæssige forudsætninger på mineområdet. Danske styrker vil ikke være fuldt ombyttelige med allierede enheder. På visse områder vil danske enheder risikere at blive en begrænsende faktor frem for ligeværdige dispositionsenheder. Et ensidigt dansk totalforbud vil bevirke tab af ekspertise på mineområdet i forhold til andre nationer, hvilket også må vurderes at få betydning for løsning af andre internationale opgaver, f.eks. FN-opgaver og i forbindelse med demining.

Endelig: Et ensidigt nationalt forbud mod personelminer vil ikke redde et eneste barn i denne verden. Lad os derfor i stedet koncentrere os om det egentlige problem, nemlig personelminerne i den tredje verden. Vi skal fortsat arbejde på internationalt plan for at opnå strammere og mere restriktive bestemmelser i 1980-konventionen. Den skal udvides til også at omfatte interne konflikter, men det er samtidig afgørende, at der opnås en væsentlig større tilslutning til konventionen, end tilfældet er i dag.

Det sidste og meget vigtige: Næsten alle de lande, der misbruger personelminer, har som